

NS naujienų biuletenis

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1092

17.02.2024 (135)

Michael Kühnen

Antroji revoliucija I tomas: Tikėjimas ir kova

5 dalis

Ši tautų bendrija tebėra svajonė, tačiau žmonės vis labiau suvokia grėsmingą raidą. Net buržuaziniai komentatoriai jau kalba apie tai, kad Rytų ir Vakarų konfliktas užleisdžia vietą Šiaurės ir Pietų konfliktui - lemiamai kovai tarp baltojo ir spalvotojo pasaulio. Ir tai yra mūsų pradžios taškas:

Europos, Amerikos ir Australijos žemynuose bei pietų Afrikoje arijai valdo turtingiausias šio pasaulio tautas; čia jaučiamas žmonijos pulsas; čia yra technikos ir mokslo pažangos lopšys; čia taip pat tebėra stipriausi ginklai ir didžiausia galia - aukščiausios žinios.

Spalvotosios Azijos ir Afrikos tautos surado bendrą tikslą. Po šimtmečius trukusios paniekos, kurią azijiečiai jautė rasiškai žemesniems juodaodžiams, dabar jie sudaro bendrą frontą Jungtinėse Tautose. Šis aljansas vis dar trapus. Atskirų šalių problemos yra pernelyg skirtingos, o vietinė įtampa - pernelyg didelė:

Tačiau spalvotieji suprato, kokia didžiulė gali būti jų bendra galia. Ši pradinė situacija nėra stabili, atskirų rasių gyvenamosios vietos ribos nėra tiksliai apibrėžtos. Atrodo, kad pastarųjų dešimtmečių raida turi tikslų planą:

Apeliavimas į amžinai blogą baltojo žmogaus sąžinę privertė jį beveik be kovos

atsisakyti viešpatavimo Azijoje ir Afrikoje; bloga sąžinė dabar verčia baltąsias tautas vis labiau ir labiau nusileisti besivystančių šalių reikalavimams ir atsiklaupiti prieš šantažą; bloga sąžinė verčia mus atsukti nugarą mūsų rasės brolių kovai pietų Afrikoje, pasitraukti į savo buveinės šerdį, kaip į audros blaškoma, bet saugią salą, ir apgailėtiniu balsu maldauti šiek tiek ramybės ir tylos. Tačiau ši sala egzistuoja tik mūsų vaizduotėje.

Didėjanti mišri giminystė ir gudrus apeliavimas į visų besivystančių šalių vienintelių interesus grasina atimti iš mūsų Pietų ir Centrinę Ameriką, kuriai pramoninės šalys leido virsti skurdu, užuot išsaugojusios ją baltajai rasei. Šiaurės Amerikoje sentimentalūs baltieji kairieji liberalai ir demokratai - savo rasės išdavikai - pasisako už miscegenizaciją ir lygias teises sparčiai daugėjantiems negrams. Net čia, kur baltojo žmogaus galia ir stiprybė akivaizdžiausia, mūsų rasei jau kyla mirtinas pavojus, atsiranda nekultūringa tautų mišrainė, kuri nebejaus jokio prisirišimo prie arijų likimo.

Tačiau nepamirškime, kad čia susiformavo gynybinės jėgos, rasiškai sąmoningos organizacijos, iš kurių viena - NSDAP / Užsienio organizacija - turi nuopelnų, kad Vokietijoje atgaivino nacionalsocializmą. Ir tada matome Europą, baltojo žmogaus tėvynę, kuriai dar neatrodo, kad jai gresia pavojus iš vidaus - bent jau taip ją mato dauguma vokiečių, kurie vis dar tiki atskirais reiškiniais, kai pastebi daugybę negrų, azijiečių, turkų ir arabų miestovaizdyje. Tačiau Anglijoje ir Prancūzijoje jau kilo pirmosios rasinės riaušės, po jų seks ir kitos šalys. Ir vėl ir vėl tas pats vaizdas:

Iš pradžių svetimų rasinių elementų antplūdžiui tyliai pritariama. Vėliau, kai jų atsiranda pakankamai, atrandama "mažumų problema", susirūpinama dėl šių žmonių nepalankios padėties ir diskriminacijos, reikalaujama lygių pilietinių teisių ir rasių maišymo.

Tai galima pastebėti visur: pirmiausia Pietų Afrikoje ir Pietų Amerikoje, vėliau Šiaurės Amerikoje, šiandien jau Anglijoje ir Prancūzijoje, o rytoj tikriausiai ir Federacinėje Respublikoje. Atrodo, kad čia vykdomas beprotiškas planas, kaip priversti arijų rasę išnykti iš pasaulio. Šio plano kontūrai aiškūs, manome, kad žinome, kas už jo stovi, o gynyba nuo jo yra bendra visų baltųjų užduotis.

Ką daryti?

Esame kryžkelėje:

Arba renkames patogų pasidavimo ir laipsniško žlugimo kelią, arba pavojingą kovos kelią. Mes, nacionalsocialistai, pasirinkome kovą! Kartu su šimtais tūkstančių rasiškai sąmoningų baltųjų visame pasaulyje. Mums sunku prisipažinti:

Mes neturime jokių turtų, niekur šiame pasaulyje:

Mūsų laukia persekiojimai, kalėjimas ir mirtis, bet mus veda atsakomybės jausmas už savo sūnus, mes suvokiame savo pareigą, mes ją atliksime!

Daugelis su mumis sutinka, tik nedaugelis su mumis kovoja. Juk taip patogiu ir lengva leisti sau plaukti pasroviui. Gyvenimas gali būti toks gražus, ir kas nori prarasti savo vidurinėsios klasės egzistenciją? O paskui jie linkčioja galvomis, kai jiems pasakoji, kad baltieji pietų Afrikoje nepriklauso juodajam žemynui, kad rasų maišymasis yra kažkas natūralaus (tik ne tada, kai tavo paties dukra..., bet kam bijoti blogiausio, juk Vokietijoje dar nėra tiek daug negrų), kad pasaulio turtus reikėtų geriau paskirstyti. Taip lengva pasakyti "taip" ir taip sunku susidaryti savo nuomonę, o paskui ją ginti. Bet iš esmės viskas gana paprasta: jei visiems neužtenka (o tokia yra padėtis), reikia susitarti, jei tai neįmanoma, reikia kovoti.

Jei net pradėsime reaguoti į spalvotųjų žmonių reikalavimus, tai reikš pramonės amžiaus pabaigą, grįžimą į skurdą ir barbarizmą. Mūsų pareiga dar nieko neįtariančioms tautoms tai aiškiai pasakyti. Negalime atsukti laiko atgal - kolonijinis amžius, pasaulinių imperijų era baigėsi. Tačiau būtinybė užsitikrinti gyvenamąją erdvę, kurioje vienodai gausu žaliavų ir pramonės, valstiečių ir mokslo - ši būtinybė išliko. Arijų pasaulis turi susigrąžinti žaliavų telkinių kontrolę!

Žinau, kad daugelis skaitytojų mano pastabas laikys pernelyg dramatiškomis. Problemos, bet ir ateities viltys, kurias mums kelia arijų tautų bendruomenės reikalavimas, atrodo pernelyg teorinės, pernelyg tolimos. Todėl norėčiau dar kartą išsamiai pristatyti pasidavimo ir kovos alternatyvas. Žinau, kad šis pristatymas gali būti tik primityvus ir schematiškas; tai nėra tiksli prognozė, bet realių raidos linijų paaiškinimas:

Pasidavimas:

Vakarų demokratinės valstybės išlaiko valdžią, net jei jas krečia krizės. Prancūzijos ir Anglijos vidaus politikos padėtis yra paini, tradicinė partijų sistema griūva, dėl nuolatinio spalvotųjų imigrantų antplūdžio didmiesčiuose nuolat kyla rasinės riaušės. Tuo tarpu Vokietijos Federacinė Respublika, spaudžiama užsienio ir vidaus visuomenės nuomonės formuotojų, sušvelnino užsieniečių įstatymus: daug metų čia dirbantys užsieniečiai ir vokiečių žmonas turintys darbininkai tampa Vokietijos piliečiais.

Todėl VFR tapo populiaria imigracijos šalimi, o dėl šių taisyklių pasipylė mišrių santuokų lavina. Užsienio darbuotojams suteikiama teisė balsuoti, vokiečiai nemato nieko blogo, kad staiga atsirado turkų meras. Didžiuosiuose miestuose formuojasi lūšnynai, atsirado naujas proletariatas, apakintas aplinkinių turtų. Tai an-

troji užsieniečių darbininkų karta, benamiai ir be šaknų, nepatenkinti savo likimu, jie buriasi į nusikalstamas jaunimo gaujas. Vietiniai Vokietijos gyventojai pasitraukia į gerai prižiūrimus priemiesčius, o miestų centrus palieka užsieniečiams.

Jungtinėse Amerikos Valstijose vyrauja santykinė taika, juodaodžių reikalavimas siekti visiškos lygybės iš esmės buvo patenkintas. Dabar nebeįmanoma išrinkti amerikiečio JAV prezidentu be juodaodžio viceprezidentu. Kažkuriu metu prezidentas tampa pasikėsinimo auka! Pirmą kartą galingiausiu pasaulio žmogumi tampa spalvotasis!

Tuo tarpu nuolatinėje besivystančių ir pramoninių šalių konferencijoje kovojama už teisingą pasaulio ekonominę tvarką. Iš nevilties atsakingi Vakarų valstybių vadovai atremia nesaikingus azijiečių ir afrikiečių norus, ieško ir galiausiai randa nuosaikių spalvų lyderių, kurie supranta, kad jų reikalavimai sukels pasaulio ekonomikos žlugimą. Kompromisai daromi, bet nuosaikius lyderius remia Maskvoje ar Pekine apmokyti revoliucionieriai.

Juodaodis JAV prezidentas galiausiai priverčia nepaklusnias Europos valstybes priimti sprendimą, kuris skaudžiai smogs jų šalių ekonomikai, bet iš pradžių patenkins besivystančias šalis. Naujoji pasaulio ekonominė tvarka lemia masinį nedarbą ir vidaus neramumus Europos valstybėse. Žlunga vyriausybės, o į valdžią ateina nauji komunistiniai režimai. Kitose valstybėse kariuomenė įvykdo perversmą ir, pasipriešinusi užsienio spaudimui, atšaukia priemones. Atsakydamos į tai, besivystančios šalys įgyvendina boikoto priemones, prieš kurias nesiimama jokių atsargumo priemonių. - IŠ -

Ar visa tai vis dar taip toli, taip neįsivaizduojama? Tik mokslinė fantastika? Manau, visi žino, kad toks ar panašus siaubas gali būti mūsų ateitis.

Kova:

Dėl didėjančių ekonominių sunkumų Europos valstybėse stiprėjo komunistiniai ir neonacistiniai revoliuciniai judėjimai. Žmonės, nepatenkinti demokratine sistema ir kupini komunizmo baimės, šaukiasi stipraus žmogaus.

Kažkurioje šalyje, galbūt Italijoje ar Anglijoje, triumfavo nacionaliniai, galbūt net nacionalsocialistiniai judėjimai, kurie dabar visur remia panašias grupes, kad ištruktų iš izoliacijos, į kurią neišvengiamai pateko ta valstybė. Galiausiai Europoje įsitvirtina nauja tvarka, kurios priešistorė jau buvo Antrojo pasaulinio karo metais. Mažosios Europos valstybės neišvengiamai orientuojasi į Federacinę Respubliką, vienintelę didžiąją Europos galybę. Sukuriamos spalvotųjų mažumų repatriacijos programos, Vokietija per metus išmeta visus užsienio darbininkus. Europos valstybės, kurios dabar glaudžiai bendradarbiauja vadovaujamos Vokietijos,

atsiskiria nuo JAV viršenybės.

Kad užsitikrintų žaliavų tiekimą, sumani užsienio politika naudojasi tradicine Vokietijos ir arabų (Vokietijos ir Persijos) draugyste.

Dosni Vokietijos ir Europos pagalba stabilizuoja Iraną, o antiizraelietiška politika užkariauja arabų tautos širdį, kuri, nusivylusi JAV ir SSRS, dabar atsigręžia į trečiąją pasaulio galybę - nacionalsocialistine tapusią Europą. Vakarų europiečiai, neleisdami, kad kiltų karas, skatina nacionalistinius sukilimo judėjimus už geležinės uždangos, remia bolševizmo engiamų tautų nacionalinę kovą už laisvę ir taip sudaro sąlygas susiklostyti istorinei situacijai, kai Vokietija atgauna savo vienybę.

Nacionalsocialistinės Europos sėkmė turi didžiulį poveikį Šiaurės Amerikai; ten arijų tautų bendruomenės idėja, kurios pavyzdžiu sėkmingai remiasi Europa, įgyja naujų draugų, kaip ir Australijoje. Galiausiai bus sukurta arijų tautų bendruomenė, kuri taps naujai sutvarkyto pasaulio šeiminkais; bendruomenė, kuri ilgam laikui atvers didžiulę ateitį šiai krizės ištiktai planetai, vadovaujama baltojo žmogaus.

Toks yra mūsų kelias į trečiąjį tūkstantmetį; tokia yra mūsų natūralios pasaulio tvarkos idėja. Rasiniai mūsų valios pagrindai ir mūsų tautos interesai reikalauja, kad praeities nacionalinė revoliucija taptų pasauline revoliucija! Tačiau šioje naujoje santvarkoje Didžioji Vokietija iš naujo atras savo senąją paskirtį: kaip Romos pasaulinės imperijos paveldėtoja suvienyti Vakarų Europą ir kaip arijų rasės branduolio tauta budėti Rytuose kaip baltosios rasės skydas prieš Aziją!

TEISINĖ KOVA

Visada buvo teigiama, kad 1945 m. nacionalsocializmas išnyko be pėdsakų. Tai demokratų melas. NSDAP buvo išformuota, jos lyderiai suimti arba nužudyti, o visa Vokietijos tauta patyrė precedento istorijoje neturintį masinį smegenų plovimą. Tokiomis aplinkybėmis stebėtina, kaip greitai susiorganizavo Vokietijos laisvės judėjimas ir, nuolat keisdamas pavadinimus, įsitraukė į pokario politiką.

Vos tik buvo panaikintas reikalavimas gauti sąjungininkų leidimą steigti politines partijas, 1949 m. buvo įkurta Socialistinė reicho partija (SRP). SRP kaip viesulas nuvilnijo per Vakarų Vokietijos Federacinę Respubliką:

Vienas po kito sekė regioninių asociacijų steigimas, didelio masto mitingai, sėkmė rinkimuose. Socialistinė reicho partija skelbė istorinę tiesą apie Adolfą Hitlerį, išpažino nacionalsocializmą, visų vokiečių tautinę bendriją ir Vokietijos reichą. Judėjimas jau teikė pirmuosius merus, o Žemutinėje Saksonijoje vyko derybos dėl

dalyvavimo vyriausybėje.

SRP įrodė, kad net po pralaimėjimo pasauliniame kare Vokietijos žmonės vis dar gali būti įkvėpti. Pradedančiam atgimimui vadovavo senas partijos bendražygis daktaras Duris ir pirmiausia generolas Remeris, kuris 1944 m. liepos 20 d. numalšino reakcinių karininkų bandymą įvykdyti perversmą. Jis 1944 m. liepos 20 d. sužlugdė reakcingų karininkų bandymą įvykdyti perversmą ir taip išgelbėjo Vokietijos vermachto garbę istorijos akyse. Partija gavo iki 12 % balsų per žemių rinkimus ir gerokai daugiau per vietos rinkimus. Proveržis buvo neišvengiamas, tačiau dabar dar kartą paaiškėjo, kad klaidinga painioti demokratiją su liaudies valdymu:

Užuot pripažinę tautos valią ir susitaikę su Socialistinės reichs partijos iškilimu, demokratai 1953 m. prastūmė draudimą.

Nepraėjus nė penkeriems metams po pirmosios denacifikacijos bangos, SRP nariai vėl buvo persekiojami. Net ištikimiausi pamažu prarado drąsą ir pasitikėjimą. Tačiau nacionalsocializmo dvasia išliko gyva. Ji vėl buvo aptinkama buvusios Waffen-SS savitarpio pagalbos draugijos (HIAG) dalyse, nedidelėse grupelėse faktiškai reakcingose partijose (Deutsche Reichspartei, vėliau Nationaldemokratische Partei Deutschlands), taip pat buvo daugybė revoliucinių organizacijų (pavyzdžiui, vėliau uždraustas, gana sėkmingas Bund Nationaler Studenten arba taip pat uždraustas Freikorps Deutschland), kurios kurstė ugnį.

Tačiau sėkmė buvo neįmanoma; nebuvo nė vieno, kuris galėtų sukurti politinę strategiją vis naujų draudimų ir perauklėjimo bangų akivaizdoje. Beliko tik išsaugoti idėją mažose bendruomenėse, išlaikyti bendražygius kartu ir laukti geresnių laikų. Kylanti gerovė taip pat suvaidino savo vaidmenį; žmonės nenorėjo vėl rizikuoti savo buržuazine egzistencija, už kurią pakankamai sunkiai kovojo dėl ankstesnių nacionalsocialistų diskriminacijos. Pirmiausia turėjo užaugti nauja karta, pasirengusi perimti vėliavą ir nešti ją į ateitį.

1968 m. diplomuotas inžinierius Wolfas Dieteris Eckartas įkūrė Vokietijos nacionalsocialistų sąjungą (BDNS). Tai buvo išžūlus husarų būrys, pasižymėjęs drąsa ir nestokojęs taktinių įgūdžių. Mūsų bendražygis Eckartas pasiekė unikalų istorinį nuopelną:

Savo atviru nacionalsocializmo išpažinimu jis užbaigė ilgą naktį ir davė impulsą įspūdingam idėjos, kuri buvo laikoma mirusia, sugrįžimui į mūsų laikų politinę sceną. Nuo to laiko naujai įžiebta liepsna neužgeso!

Parengiamasis darbas šiam naujam fondui prasidėjo dar 1967 m. Per skelbimą reakciniame laikraštyje "National-Zeitung", kurį vis dėlto skaitė daugelis nacional-

socialistų, Eckartas ieškojo bendraminčių Antikominterno lygai, iš kurios vėliau atsirado BDNS. Tačiau kad ir kokie dideli būtų Wolfo Dieterio Eckarto nuopelnai Vokietijos laisvės judėjimo atgimimui, kaip politikas jis žlugo. BDNS neradusi galimybės smarkiai išsiplėtoti už Hamburgo ribų, ji buvo uždrausta praėjus vos kelioms savaitėms po oficialaus įkūrimo.

Tačiau liepsna jau buvo neužgesinama. Jauni žmonės, revoliucionieriai, atrado, kad nebūtina būti kairiųjų pažiūrų, kad galėtum kovoti prieš pūvančią sistemą. Jei 1969 m. jauni nacionalsocialistai milžiniškomis pastangomis rėmė sėkmingą nacionalinę konservatyviąją partiją NPD, tai 1970/71 m. ji skambėjo kitaip:

"Brandtą prie sienos!" ir "Valdžia liaudies išdavikams - kova už nacionalinę laisvę", reikalavo daugiatūkstantinė minia Viurcburge ir Kaselyje.

Veiksmas WIDERSTAND vyko su elementaria jėga. Iš pradžių šimtai, paskui tūkstančiai susirinko po vėliavomis su didžiuoju W. Akcija WIDERSTAND buvo didžiulis visų nacionalinių jėgų - nuo nuosaikių reacionierių iki įsitikinusių nacionalsocialistų - susitelkimas kovai prieš nusikalstamas Brandto vyriausybės sutartis su Rytai, kuriomis buvo atiduotos pretenzijos į ketvirtadalį Vokietijos reicho.

Tačiau akciją W vykdė jaunieji revoliucionieriai, kurie pirmą kartą patikėjo, kad prieš save mato tautos pabudimą, kai vakare su deglais žygiavo per didžiuosius Vokietijos miestus ir dainavo eilėraščius pagal senos nacionalsocialistų kovos dainos melodiją:

**Pasipriešinimas yra pagrindinis žodis,
Pasipriešinimas yra mūsų pareiga.
Nugriauti zonos sieną,
Nuverskite Brandto vyriausybę!**

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENKAMPFGRUPPE
November 1938
April 2017

Der Kampf geht weiter !

Siebing Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die antinationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Weltgeschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Marxismus, Kommunismus, Verfassung, Verfassung und Verfassung haben nicht amgehört, das Kino der gesamten Welt umarmt hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entdecken.

Alle Nationalsozialisten sind würdevoll, Völker- und Rassenfragen werden schärfen an Schritten im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist eine soziale Bewegung, aber die Größe des hochgeliebten Führers ist kein auch viel größer als in die Vergangenheit.

Die menschliche Gerechtigkeit ist ein Leben, das Völkern – gegen alle weißen Völker – zu bringen. Seine Mittel sind Ermordung, Überführung und Rassenvermehrung.

Ob "Hitler" oder "Stalins", die in "Waldung" oder im "Brennland", die mit "Propaganda" bewirkt oder auf einem Schicksalsheld an der Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hitl Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS naujieņu biuletenis
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšinė ataskaita
Interviu su Molly
Trečioji dalis

NSK: Dabartiniai jūsų projektai aktyviausiai susiję su filosofija ir menu.

Apibūdinkite savo požiūrį į tokių temų poveikį politikai.

Molly: Daugiasiausia dėmesio skiriu Adolfui Hitleriui ir "Žmonijos armijai" (www.mourningthefacient.com/truth.htm). Dabar jau turia 21 puslapį, o dar tiek daug turia padaryti. Antrojo pasaulinio karo studijos yra absoliutus informacijos laukas. Ieškai informacijos apie visus dalykus, o rasti dar du dalykus, kuriuos reikia iširti. Jaučiam tarsi archeologas, atkasinantis palaidotą praeitį. Praeiti, kurios Jie nemorety tikėti į dienos šviesą. UZ informacijos ir nuotraukų atspūdį vis galime paduoti internetui. Metams bagant iš praeity Jermis kempelų į paviršių šikalo šim retų daiktų. Dažnai atrodo, kad tai

the
NEW ORDER
Number 178 (17) Periodic 177 April 26, 2017 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO yra didžiausias pasaulyje
Nacionalsocialistinės propagandos tiekėjas!**

Spausdinti ir internetiniai periodiniai leidiniai daugeliu kalbų

Šimtai knygų daugeliu kalbų

Šimtai svetainių daugeliu kalbų

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Reichsleiter Himmler

FOR DANEMARK!
MOD BOLSCHEVISM!

Translated from the SS Original

Julius Streicher, Der Altkamer Führer Book

The Poisonous
Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichsleiter Himmler

Hitler
in Italy

HITLER
in ITALIEN

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

The Sins of
High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!